

20 Οκτωβρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σής]

## ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΗ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 314/92)

- 
- Πανεπιστήμιο Κύπρου — Υπάλληλοι — Διορισμοί — Επανεξέταση μετά από ακύρωση αρχικής απόφασης λόγω κακής συγκρότησης — Ορθά δεν λήφθηκαν υπόψη οι κρίσεις από τις συνεντεύξεις και δεν διεξήχθησαν νέες συνεντεύξεις — Ο Καν. 8(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 162/90) είναι επιτακτικός, αλλά δεν αφορά υποθέσεις επανεξέτασης. 5
- Διοικητικό Δίκαιο — Αρχή της Επανεξέτασης, μετά από ακύρωση διοικητικής απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο. 10
- Πανεπιστήμιο Κύπρου — Υπάλληλοι — Διορισμοί — Σχέδιο Υπηρεσίας — Πρόβλεψη για "προτίμηση" ακαδημαϊκών προσόντων, δεν αποτελεί πλεονέκτημα του οποίου η παραγνώριση να απαιτεί ειδική αιτιολόγηση. 15
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσφυγή κατά διορισμού — Ισχυρισμός για έκδηλη υπεροχή — Υπεροχή ανατίλεκτη και αυταπόδεικτη. 20
- Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της, την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία διόρισαν το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Μαλλούππα στη θέση Προϊσταμένου Εξωτερικών Σχέσεων και Προγραμμάτων, αντί της ιδίας. Η απόφαση είχε ληφθεί μετά από επανεξέταση της υπόθεσης, λόγω ακύρωσης της αρχικής απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

5 1. Η ακυρωτική δικαστική απόφαση εξαλείφει την προσβαλλόμενη πράξη από το χρόνο της έκδοσης της (ex tunc), καθώς και όλους τους λόγους οι οποίοι την στηρίζουν. Η αναγκαία συμμόρφωση της Διοίκησης στην ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη. Η Διοίκηση έχει υποχρέωση να επανεξετάσει εκ νέου το θέμα με αναφορά στο νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ και ανάγεται στο χρόνο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε.

15 Η επανεξέταση περιορίζεται στα γεγονότα εκείνα που υπήρχαν κατά το χρόνο έκδοσης της αρχικής απόφασης, ανεξάρτητα αν λήφθηκαν υπόψη ή όχι κατά τη λήψη της.

20 Η δικαστική απόφαση άφησε τη Διοίκηση αδέσμευτη αναφορικά με το πόρισμά της. Η νέα έρευνα του θέματος θα πρέπει να είναι απαλλαγμένη από τα σφάλματα που επενήργησαν στη λήψη της πρώτης απόφασης και να ακολουθηθεί η καθοδήγηση που δίδεται από το Δικαστήριο στην ακυρωτική απόφαση.

25 Το πλαίσιο των εξουσιών του Διοικητικού Οργάνου κατά την επανεξέταση, σε συνάρτηση με τα στοιχεία εκείνα που μπορούν νόμιμα να ληφθούν υπόψη στο στάδιο αυτό, εξετάστηκαν από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση **R. v. Safirides** και επαναλήφθηκαν σε σειρά αποφάσεων. Σύμφωνα με τη νομολογία τα στοιχεία αυτά είναι όλα τα αντικειμενικά δεδομένα που υπήρχαν κατά τον κρίσιμο χρόνο, όπως για παράδειγμα τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων κλπ, τα οποία αποκλείουν την υποκειμενικότητα.

35 Η αξιολόγηση των υποψηφίων από ένα Διοικητικό Όργανο, είτε στα πλαίσια μιας συνέντευξης, είτε υπό άλλη μορφή, δεν αποτελούν μέρος του πραγματικού καθεστώτος, αλλά είναι ένα υποκειμενικό στοιχείο κρίσης, που αντανακλά υποκειμενικές εκτιμήσεις, αναφορικά με την αξία και καταλληλότητα των υποψηφίων.

40 Η πρόνοια του Καν. 8(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 162/90) είναι επιτακτική. Το γεγονός όμως αυτό δεν αφορά υποθέσεις επανεξέτασης και συνεπώς δεν μπορεί να εξουδετερώσει την ευθυγραμμισμένη προσέγγιση της νομολογίας, όσον αφορά το μη μεταβιβά-

- σμο των υποκειμενικών κρίσεων των μελών ενός συλλογικού οργάνου σε άλλο όργανο υπό διαφορετική σύνθεση, ούτε και την καθιερωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία η επανεξέταση γίνεται πάντοτε με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης, που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε. 5
- Η αρχικά συσταθείσα Επιτροπή, συμμορφούμενη προς τον Καν. 8(2), διενήργησε συνεντεύξεις, οι οποίες όμως αργότερα ακυρώθηκαν. Εάν η νέα Επιτροπή επανεξετάζοντας το θέμα, ελάμβανε υπόψη τις εντυπώσεις που δημιούργησαν οι υποψήφιοι στις προηγούμενες συνεντεύξεις, θα παραβίαζε την προαναφερθείσα πρώτη αρχή. Αν πάλι προχωρούσε στη διεξαγωγή νέων συνεντεύξεων, θα παραβίαζε τη δεύτερη. 10
- Η πορεία που ακολούθησε η Επιτροπή ήταν ορθή και νόμιμη. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας απορρίπτεται. 15
- Η ακυρωτική δικαστική απόφαση ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη από το χρόνο της έκδοσής της (ex tunc) και επαναφέρει τα πράγματα στο χρονικό σημείο που βρισκόνταν προτού η διοίκηση επιληφθεί του θέματος και υπό το τότε υφιστάμενο νομικό και πραγματικό καθεστώς. 20
- Από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης, δεν υπάρχει οτιδήποτε που να δεικνύει ότι η Επιτροπή παραβίασε την πιο πάνω αρχή λαμβάνοντας υπόψη της στοιχεία που δεν ανάγονταν στο πραγματικό ή νομικό καθεστώς που ίσχυε, όταν αυτή επιλαμβάνετο για πρώτη φορά του θέματος πλήρωσης της θέσης, όπως για παράδειγμα υποψηφιότητες προσώπων που δεν είχαν αρχικά υποβάλει αίτηση. Τα αποτελέσματα, όμως, της νέας πράξης της Επιτροπής, έχουν αναδρομική ισχύ, η οποία ανάγεται στην ημερομηνία έκδοσης της απόφασης που ακυρώθηκε, δηλαδή της 11.2.91. 25
- Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας, ότι παραβιάστηκε το καθεστώς που ισχύει κατά την επανεξέταση, απορρίπτεται σαν αβάσιμος. 30
2. Η κατοχή τίτλου σπουδών στις Ανθρώπινες ή Κοινωνικές Επιστήμες δεν αποτελούσε πλεονέκτημα ή πρόσθετο προσόν με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας. Η "προτίμηση" σχετικά με την ακαδημαϊκή μόρφωση των υποψηφίων, δεν ισοδυναμεί με το πλεονέκτημα, το οποίο δημιουργεί υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης στην Επιτροπή για τυχόν παραγνώρισή του. 35 40

Αν ο νομοθέτης καταρτίζοντας τα Σχέδια Υπηρεσίας μιας θέσης ήθελε να δώσει τη σημασία του πλεονεκτήματος στον όρο αυτό, θα το έκανε ρητά, χρησιμοποιώντας τον κατάλληλο όρο.

5 Συνεπώς, ο ισχυρισμός για υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης της επιλογής υποψηφίου, που δεν ικανοποιούσε την "προτίμηση", δεν ευσταθεί.

10 3. Για να επιτύχει μια προσφυγή εναντίον διορισμού, θα πρέπει ο αιτητής να αποδείξει όχι απλή, αλλά έκδηλη υπεροχή εκείνου που επιλέχθηκε. Η σημασία του όρου "έκδηλη υπεροχή" έχει προσδιοριστεί και αναλυθεί σε σειρά αποφάσεων. Η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη, όταν, μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ αιτητή και ενδιαφερόμενου, η

15 υπεροχή του αιτητή είναι αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

*Mytides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 737,*

*Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,*

25

*Λύωνα κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,*

*Δημοκρατία ν. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,*

*Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδης κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330,*

30

*Constantinou v. Greek Communal Chamber, through the Disciplinary Board (1965) 3 C.L.R. 96,*

*Βανέξης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522,*

35

*Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,*

*Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,*

40

*Paschalis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1897,*

*Παπαδόπουλος ν. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης (1992) 3 Α.Α.Δ. 2463,*

<i>Κυριάκου κ.ά. ν. Κ.Ο.Τ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 3272,</i>	
<i>Πρέξας ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2304,</i>	
<i>Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 275,</i>	5
<i>Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών (1992) 3 Α.Α.Δ. 437,</i>	
<i>Σάββα ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037,</i>	10
<i>Μεταξάς ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 598,</i>	
<i>Κωνσταντίνου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1300,</i>	
<i>Hadjiioannou ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 76,</i>	15
<i>Lewis ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253.</i>	
<b>Προσφυγή.</b>	20
Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίσθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Προϊσταμένου Εξωτερικών Σχέσεων και Προγραμμάτων στο Πανεπιστήμιο Κύπρου αντί της αιτήτριας.	25
Θ. Ιωαννίδης, για την Αιτήτρια.	
Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.	
Ε. Οδυσσέως, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.	30
<i>Cur. adv. vult.</i>	
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:	35
"Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η Διοικητική πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση η οποία ελήφθη μεταξύ της 26/2/92-29/2/92 και κοινοποιήθη εις την αιτήτρια με επιστολή ημ. 13/3/92, με την οποία οι καθ' ων η αίτηση δεν επέλεξαν και διόρισαν την αιτήτρια στη θέση του Προϊσταμένου Εξωτερικών Σχέσεων και Προγραμμάτων και αντ' αυτής επέλεξαν και διόρισαν το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Μαλλούππα είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος."	40

Στις 26.10.90, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας η προκήρυξη μιας κενής θέσης Προϊσταμένου Εξωτερικών Σχέσεων και Προγραμμάτων στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, η οποία ήταν θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής (Παράρτημα Α).

5

Στις 11.2.91, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Μαλλούππα για πλήρωση της πιο πάνω θέσης. Εναντίον της απόφασης αυτής η αιτήτρια καταχώρισε την με αρ. 418/91 προσφυγή. Το Δικαστήριο, κατόπιν παραδοχής του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, ότι η σύνθεση της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής κατά τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων δεν ήταν νόμιμη, για το λόγο ότι δεν υπήρχε η απαιτούμενη απαρτία μελών, ακύρωσε το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους.

10

15

Σαν συνέπεια της πιο πάνω ακυρωτικής απόφασης, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή συνήλθε εκ νέου στις 26.2.92 και προχώρησε στην επανεξέταση του θέματος πλήρωσης της θέσης, με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά την ημερομηνία λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε, δηλαδή της 11.2.91. Μετά από σχετική γνωμάτευση του νομικού συμβούλου του Πανεπιστημίου, η Επιτροπή αποφάσισε επίσης να μη λάβει υπόψη την απόδοση των υποψηφίων κατά τις ενώπιον της προηγούμενης Επιτροπής συνεντεύξεις (Παράρτημα Γ στην ένσταση).

20

25

Η Επιτροπή αξιολόγησε και πάλι τα στοιχεία και τις αιτήσεις των υποψηφίων εκείνων που, κατά τη γνώμη της, υπερείχαν των υπολοίπων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος.

30

Η Επιτροπή επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο για διορισμό στη θέση το ενδιαφερόμενο μέρος, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

35

40

"Με βάση τα στοιχεία αυτά, την πείρα και τα προσόντα των υποψηφίων η Επιτροπή αποφάσισε να επιλέξει τον Δρα Ανδρέα Μαλλούππα σαν τον πιο κατάλληλο για τη θέση αυτή και την κ. Νάτια Αναξαγόρου σαν επιλαχούσα. Στην απόφασή της η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη την πείρα του Δρα Ανδρέα Μαλλούππα σε τομείς αντίστοιχους με τα καθήκοντα της θέσης, τη συνεργασία του με διεθνείς Οργανισμούς (όπως η WHO) στην εφαρμογή διαφόρων προγραμμάτων (projects), την πολύπλευρη επαφή με φοιτητές και την πείρα του στην ετοιμασία πληροφοριακού υλικού για φοιτητές.

Η Επιτροπή έκρινε ότι ο Δρ. Α. Μαλλούππας υπερέχει των άλλων υποψηφίων επειδή, μεταξύ άλλων, η πείρα του καλύπτει τόσο τον τομέα των δημοσίων σχέσεων όσο και τον τομέα των εξωτερικών σχέσεων και προγραμμάτων (ετοιμασία τεχνοοικονομικών μελετών κ.λ.π.) που αποτελούν τις ουσιαστικότερες δραστηριότητες (καθήκοντα) της θέσης αυτής." 5

Οι λόγοι ακυρότητας που πρόβαλε ο δικηγόρος της αιτήτριας μπορούν να συνοψιστούν στα πιο κάτω νομικά επιχειρήματα: 10

1) Η ενέργεια της Επιτροπής να μη διενεργήσει νέες συνεντεύξεις των υποψηφίων κατά την επανεξέταση, ήταν αντίθετη με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον πρώτο ουσιαστικό χρόνο· χωρίς τη συνέντευξη δεν μπορούσε να γίνει διακρίβωση των προσόντων των υποψηφίων· ο Καν. 8(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμών του 1990, Κ.Δ.Π. 162/90, αναφέρει ρητά ότι. "Κανένας δε διορίζεται, εκτός αν κληθεί σε προσωπική συνέντευξη". 15

2) Η Επιτροπή λανθασμένα προχώρησε στην επανεξέταση με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε την 11.2.91. Η Επιτροπή όφειλε να ανατρέξει στο χρονικό σημείο που υπήρχε όταν ασχολήθηκε για πρώτη φορά με το ζήτημα πλήρωσης της θέσης στις 18.12.90. 20

3) Η Επιτροπή παρέλειψε να διενεργήσει τη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων και παρέλειψε να δώσει ειδική αιτιολογία για το διορισμό προσώπου που δεν ικανοποιούσε την "προτίμηση" του Σχεδίου Υπηρεσίας. 25

4) Η Επιτροπή δεν επέλεξε τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό στη θέση. 30

Η ακυρωτική δικαστική απόφαση εξαλείφει την προσβαλλόμενη πράξη από το χρόνο της έκδοσης της (ex tunc), καθώς και όλους τους λόγους οι οποίοι την στηρίζουν. Η αναγκαία συμμόρφωση της Διοίκησης στην ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη· η Διοίκηση έχει υποχρέωση να επανεξετάσει εκ νέου το θέμα με αναφορά στο νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ και ανάγεται στο χρόνο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε (Βλ., *Μυτίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 737, *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Γεώργιος Λύωνα κ.ά.* 35 40

v. *Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, *Δημοκρατία v. Ανδρέα Στυλιανού κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427 και *Δημοκρατία v. Αλέκος Πιτσιλλίδης κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330.)

5 Η επανεξέταση περιορίζεται στα γεγονότα εκείνα που υπήρχαν κατά το χρόνο έκδοσης της αρχικής απόφασης, ανεξάρτητα αν λήφθηκαν υπόψη ή όχι κατά τη λήψη της (Βλ. *Stylianou v. The Greek Communal Chamber, through the Disciplinary Board* (1965) 3 C.L.R. 96, 105, *Παναγιώτης Βανέζης κ.ά.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522, *Λύονα κ.ά. v. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).

15 Η δικαστική απόφαση άφησε τη Διοίκηση αδέσμευτη αναφορικά με το πόρισμα της. Η νέα έρευνα του θέματος θα πρέπει να είναι απαλλαγμένη από τα σφάλματα που επενήργησαν στη λήψη της πρώτης απόφασης και να ακολουθηθεί η καθοδήγηση που δίδεται από το Δικαστήριο στην ακυρωτική απόφαση (Βλ., *Georghios Haris v. R.* (1989) 3 C.L.R. 147, Πορίσματα Νομολογίας του ΣτΕ 1929-1959, σελ. 281).

20 Το πλαίσιο των εξουσιών του διοικητικού οργάνου κατά την επανεξέταση, σε συνάρτηση με τα στοιχεία εκείνα που μπορούν νόμιμα να ληφθούν υπόψη στο στάδιο αυτό, εξετάστηκαν από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *R. v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163 και επαναλήφθηκαν σε σειρά αποφάσεων.

25 Συμφωνα με τη νομολογία τα στοιχεία αυτά είναι όλα τα αντικειμενικά δεδομένα που υπήρχαν κατά τον κρίσιμο χρόνο, όπως για παράδειγμα τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων κλπ, τα οποία αποκλείουν την υποκειμενικότητα.

30 Η αξιολόγηση των υποψηφίων από ένα διοικητικό όργανο, είτε στα πλαίσια μιας συνέντευξης είτε υπό άλλη μορφή, δεν αποτελούν μέρος του πραγματικού καθεστώτος, αλλά είναι ένα υποκειμενικό στοιχείο κρίσης που αντανακλά υποκειμενικές εκτιμήσεις αναφορικά με την αξία και καταλληλότητα των υποψηφίων.

35 (Βλ., *Paschalis v. R.* (1988) 3 C.L.R. 1897, *Haris v. R.* (ανωτέρω), *Μάριος Παπαδόπουλος v. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης* (1992) 3 Α.Α.Δ. 2463, *Κυριάκος Κυριάκου κ.ά. v. ΚΟΤ* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3272.)

40 Η σύνθεση της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής μεταβλήθηκε μεταξύ της πρώτης και δεύτερης εξέτασης του θέματος. Η Επιτροπή υπό τη νέα σύνθεσή της, προχώρησε σε επανεξέταση του θέματος πλήρωσης της θέσης, με βάση τα δεδομένα που ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της απόφασης με ημερ. 11.2.91, η



οποία ακυρώθηκε και αγνοώντας τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων των υποψηφίων, που είχαν τότε διενεργηθεί σύμφωνα με την υπόδειξη του νομικού της συμβούλου.

Η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ήταν ότι η Επιτροπή όφειλε να καλέσει τους υποψηφίους σε νέες συνεντεύξεις, η δε παράλειψή της αυτή οδήγησε την απόφασή της σε ακυρότητα. 5

Σχετική με το πιο πάνω ζήτημα είναι η απόφαση στην υπόθεση *Ιωάννης Πρέζας ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2304, όπου αναφέρθηκαν τα ακόλουθα: 10

"Η Επιτροπή δεν εμποδίζεται από του να επανεξετάσει οποιαδήποτε απόφασή της που λήφθηκε κάτω από διαφορετική σύνθεση, όπως στην προκειμένη περίπτωση, κάτω από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της απόφασης που επανεξετάζεται με την προϋπόθεση όμως ότι δε λαμβάνονται υπόψη τα υποκειμενικά ευρήματα ή συμπεράσματα της προηγούμενης Επιτροπής, όπως π.χ. οι εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν στα τότε μέλη της ως αποτέλεσμα των συνεντεύξεων. (Βλέπε *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163)". 15 20

Στην πρόσφατη απόφαση *Ανδρόνικος Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 275, το Δικαστήριο προσέγγισε το ίδιο θέμα με τον ίδιο τρόπο, αναφέροντας σχετικά: 25

"Είναι αποδεκτό γεγονός πως όταν ελαμβάνετο η επίδικη απόφαση η σύνθεση της Επιτροπής ήταν διαφορετική από αυτή που πήρε την ακυρωθείσα. Συγκεκριμένα ενώ ένα από τα μέλη της Επιτροπής απουσίαζε κατά την αρχική εξέταση, ήταν παρών στη διαδικασία που ελήφθη η κρινόμενη απόφαση 30

.....

Με δεδομένα τα γεγονότα αυτά η τύχη της προσβαλλόμενης απόφασης είχε προδιαγραφεί. Θα ακυρωθεί γιατί παραβιάζει θεμελιώδη αρχή του διοικητικού δικαίου σύμφωνα με την οποία η συζήτηση από συλλογικό διοικητικό όργανο πάνω σε θέμα, για το οποίο είναι εντεταλμένο να πάρει απόφαση, πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι του τέλους στην παρουσία των ιδίων μελών του συλλογικού οργάνου, γιατί έτσι εξασφαλίζεται από τον καθένα τους ξεχωριστά η γνώση και στάθμιση όλων των στοιχείων που αφορούν στο υπό συζήτηση θέμα. Αν αλλοιωθεί η σύνθεση του οργάνου σε επόμενες συνεδριάσεις το συλλογικό όργανο δεν μπορεί να πάρει 35 40

5 έγκυρα απόφαση στην τελευταία του συνεδρίαση, εκτός αν σε αυτή επαναλήφθηκε εξ' αρχής η προηγούμενη διαδικασία και συζήτηση. Η κρίση όμως των μελών ενός συλλογικού οργάνου, που αναφέρεται σε αξιολόγηση συνεντεύξεων είναι υποκειμενική και ως εκ της φύσεως της δεν μπορεί να μεταβιβαστεί από ένα μέλος του για να υιοθετηθεί από άλλο."

10 Ο δικηγόρος της αιτήτριας, στο στάδιο των διευκρινίσεων, παρέπεμψε το Δικαστήριο στην πρόνοια της παραγράφου (2) του Καν. 8, των περί Πανεπιστημίου Κύπρου Κανονισμών του 1990, Κ.Δ.Π. 162/90, η οποία ορίζει ότι, "Κανένας δεν διορίζεται εκτός εάν κληθεί σε προσωπική συνέντευξη", υποστηρίζοντας ότι με βάση την πρόνοια αυτή, η Επιτροπή είχε καθήκον να προβεί σε νέες συνεντεύξεις.

15 Η πρόνοια του Καν. 8(2) είναι επιτακτική. Το γεγονός όμως αυτό δεν αφορά υποθέσεις επανεξέτασης και συνεπώς δεν μπορεί να εξουδετερώσει την ευθυγραμμισμένη προσέγγιση της νομολογίας όσον αφορά το μη μεταβιβάσιμο των υποκειμενικών κρίσεων των  
20 μελών ενός συλλογικού οργάνου σε άλλο όργανο υπό διαφορετική σύνθεση, ούτε και την καθιερωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία η επανεξέταση γίνεται πάντοτε με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε.

25 Η αρχικά συσταθείσα Επιτροπή, συμμορφούμενη προς τον Καν. 8(2) των Κανονισμών, διενήργησε συνεντεύξεις, οι οποίες όμως αργότερα ακυρώθηκαν. Εάν η νέα Επιτροπή επανεξετάζοντας το θέμα, ελάμβανε υπόψη τις εντυπώσεις που δημιούργησαν οι υποψήφιοι στις προηγούμενες συνεντεύξεις, θα παραβίαζε την προαναφερθείσα πρώτη αρχή. Αν πάλι προχωρούσε στη διεξαγωγή νέων συνεντεύξεων, θα παραβίαζε τη δεύτερη (Βλ. σχετικά, *Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών μέσω Δημοτικού Συμβουλίου Λατσιών* (1992) 3 Α.Α.Δ. 437).

35 Η πορεία που ακολούθησε η Επιτροπή ήταν ορθή και νόμιμη. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας απορρίπτεται.

40 Η ακυρωτική δικαστική απόφαση ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη από το χρόνο της έκδοσης της (ex tunc) και επαναφέρει τα πράγματα στο χρονικό σημείο που βρισκόνταν προτού η διοίκηση επιληφθεί του θέματος και υπό το τότε υφιστάμενο νομικό και πραγματικό καθεστώς. (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του ΣτΕ 1929-1959, σελ. 279-280).

Από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης δεν υπάρχει οτιδήποτε που να δεικνύει ότι η Επιτροπή παραβίασε την πιο πάνω αρχή λαμβάνοντας υπόψη της στοιχεία που δεν ανάγονταν στο πραγματικό ή νομικό καθεστώς που ίσχυε όταν αυτή επιλαμβάνετο για πρώτη φορά του θέματος πλήρωσης της θέσης, όπως για παράδειγμα υποψηφιότητες προσώπων που δεν είχαν αρχικά υποβάλει αίτηση. Τα αποτελέσματα, όμως, της νέας πράξης της Επιτροπής έχουν αναδρομική ισχύ, η οποία ανάγεται στην ημερομηνία έκδοσης της απόφασης που ακυρώθηκε, δηλαδή της 11.2.91 (Βλ., *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037).

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας ότι παραβιάστηκε το καθεστώς που ισχύει κατά την επανεξέταση, απορρίπτεται σαν αβάσιμος.

Τα απαιτούμενα προσόντα, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, ήταν:

1. Πανεπιστημιακός και μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών κατά προτίμηση στις Ανθρωπιστικές ή Κοινωνικές Επιστήμες.
2. Ενημερότης σε θέματα παιδείας, επιστημονικής έρευνας και εκδόσεων.
3. Πολύ καλή γνώση τουλάχιστον μιας διεθνούς γλώσσας.
4. Ευρεία οργανωτική και διοικητική πείρα και ικανότητα.
5. Ακεραιότητα χαρακτήρα, ευαισθησία στις δημόσιες σχέσεις και ικανότητα συνεργασίας και επικοινωνίας."

Τα ακαδημαϊκά προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους είναι, BsC στον Ηλεκτρολογία του Πανεπιστημίου Manchester, MsC στο Automatic Control και PhD στο Multivariable Control, επίσης του Πανεπιστημίου Umist του Manchester. Έχει γνώση ξένων γλωσσών, έλαβε μέρος σε διεθνή συνέδρια και αποστολές για διεθνείς Οργανισμούς και έχει ερευνητικό έργο, το οποίο αποτελείται από 26 δημοσιεύσεις, όπως αναλυτικά αναφέρονται στον κατάλογο των δημοσιεύσεων που επισυνάφθηκε στην αίτηση του. Η αιτήτρια είναι κάτοχος διπλώματος B.A. στην Ψυχολογία του Bedford College Λονδίνου και μεταπτυχιακού διπλώματος (Maitrise) του Universite de Paris I, Pantheon Sorbonne. Έχει γνώση ξένων γλωσσών, έχει υποβάλει διδακτορική διατριβή και από το 1987 μέχρι σήμερα είναι καθηγήτρια της Φιλοσοφίας και Ψυχολογίας στην ΠΑΚ.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας εισηγήθηκε πως το ενδιαφερόμενο μέρος δεν είχε το "κατά προτίμηση" πρώτο προσόν στις Ανθρωπιστικές ή Κοινωνικές Επιστήμες, ενώ η αιτήτρια με

πτυχιακό και μεταπτυχιακό τίτλο στις επιστήμες αυτές έπρεπε να είχε προτιμηθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος.

5 Δεν συμφωνώ με την εισήγηση αυτή του δικηγόρου της αιτήτριας. Η Επιτροπή είχε τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξει οποιοδήποτε από τους προσοντούχους υποψηφίους.

10 Η κατοχή τίτλου σπουδών στις Ανθρωπιστικές ή Κοινωνικές Επιστήμες δεν αποτελούσε πλεονέκτημα ή πρόσθετο προσόν με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας. Η "προτίμηση" σχετικά με την ακαδημαϊκή μόρφωση των υποψηφίων δεν ισοδυναμεί με το πλεονέκτημα, το οποίο δημιουργεί υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης στην Επιτροπή για τυχόν παραγνώρισή του. Αν ο νομοθέτης καταρτίζοντας τα Σχέδια Υπηρεσίας μιας θέσης ήθελε να δώσει τη σημασία του πλεονεκτήματος στον όρο αυτό, θα το έκανε κατά την άποψή μου ρητά, χρησιμοποιώντας τον κατάλληλο όρο.

20 Συνεπώς, ο ισχυρισμός για υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης της επιλογής υποψηφίου, που δεν ικανοποιούσε την "προτίμηση", δεν ευσταθεί. (Βλ. σχετικά, *Επαμεινώνδας Μεταξάς ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 598 και *Κώστας Κωνσταντίνου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1300.)

25 Παρόλα αυτά, στο σχετικό πρακτικό της η Επιτροπή ανάφερε τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να επιλέξει τον Δρα. Ανδρέα Μαλλούππα σαν τον πιο κατάλληλο για τη θέση έλαβε υπόψη της την πείρα που είχε σε τομείς αντίστοιχους με τα καθήκοντα της θέσης, τη συνεργασία του με διεθνείς Οργανισμούς στην εφαρμογή διαφόρων προγραμμάτων (projects), την πολυπλευρη επαφή του με φοιτητές, την πείρα του στην ετοιμασία πληροφοριακού υλικού για φοιτητές και την πείρα του στον τομέα των δημοσίων σχέσεων και τον τομέα των εξωτερικών σχέσεων (ετοιμασία τεχνοοικονομικών μελετών κλπ.), που αποτελούσαν τις ουσιαστικότερες δραστηριότητες της θέσης αυτής.

35 Με βάση τα πιο πάνω, κρίνω πως η Επιτροπή έδωσε τεκμηριωμένη και λεπτομερή αιτιολογία για την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους για διορισμό στη θέση.

40 Η αιτήτρια ισχυρίστηκε πως υπερείχε του ενδιαφερόμενου μέρους και έπρεπε να επιλεγεί αυτή για διορισμό στη θέση. Για να επιτύχει μια προσφυγή εναντίον διορισμού, θα πρέπει ο αιτητής να αποδείξει όχι απλή, αλλά έκδηλη υπεροχή έναντι εκείνου που επιλέχθηκε. Η σημασία του όρου "έκδηλη υπεροχή" έχει

προσδιοριστεί και αναλυθεί σε σειρά αποφάσεων. Η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν, μετά απο συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ αιτητή και ενδιαφερόμενου, η υπεροχή του αιτητή είναι αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη. (Βλ., *X'Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 C.L.R. 76 και *Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 A.A.Δ. 1253.)

5

Η αιτήτρια δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Η διακριτική εξουσία της Επιτροπής ασκήθηκε στα νόμιμα πλαίσια και δεν παρέχει πεδίο για επέμβαση του Δικαστηρίου.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος της αιτήτριας. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

15

*Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.*